

§ 1. Erstatningsraadet bemyndiges til efter nærmere Undersøgelse i det enkelte Tilfælde at bringe Bestemmelserne i Afsnit 2, 3 og 5 i Lov Nr. 475 af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre til Anvendelse paa danske Statsborgere — henholdsvis deres efterladte —, der er *vendt hjem til Landet*, og som under Krigen 1939—45 i Udlandet har gjort en Indsats paa allieret Side (Afsnit 2), eller i Tiden fra 9. April 1940 har været underkastet Frihedsberøvelse enten som Følge af Deltagelse i Frihedsbevægelsen i vedkommende Land eller paa Grund af vedkommende udenlandske Myndigheders Bedømmelse af Danmarks politiske Stilling under den tyske Besættelse (Afsnit 3), eller hvis Forhold efter Hjemkomsten paa Grund af deres Indsats eller paa Grund af fjendtlige Overgreb kan danne Grundlag for Støtte efter Lovens § 56.

§ 2. Søger en Person, der har *modtaget Godtgørelse for Tort og Lidelse* i Anledning af Frihedsberøvelse m. v. i Henhold til Afsnit 3 i Lov Nr. 475 af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, Aldersrente eller Hjælp af det offentlige, *bortses der i Tiden indtil 1. April 1948 ved Rentens Beregning, henholdsvis ved Transgsbedømmelsen, fra nævnte Godtgørelses Beløb*, for saa vidt han ønsker at reservere dette til Rekreation, Ferie eller andet bestemt Formaal. Krav paa Tilbagebetaling af tidligere ydet Hjælp kan indtil nævnte Dato ikke gøres gældende i Godtgørelsens Beløb.

Det samme gælder med Hensyn til Personer, der har modtaget Ydelser efter nævnte Lovs Afsnit 4 og 5, saafremt Beløbet er reserveret til Genoprettelse af Skaden og ikke udbetales som løbende Hjælp til Underhold.

§ 3. Denne Lov træder straks i Kraft.

Lovforslaget underkastedes i Folketinget Udvalgsbehandling. Udvalget havde Samraad med Ministeren for særlige Anliggender og drøftede herunder med Ministeren, hvorvidt der burde kunne ydes en Erstatning til de af Lovforslaget omfattede Personer for *Tabet af Effekter*. Ministeren udtalte heroverfor, at der efter Lovens Afsnit 5 vilde være Adgang til at tillempe Godtgørelserne saaledes, at der herved til en vis Grad kunde tages Hensyn til Tingsskader.

Ved Lovforslagets 2. Behandling omtalte *Ordføreren* et andet Spørgsmaal, som havde været overvejet: hvorvidt der var Grund til at føre ogsaa de Beløb, der gennem *Frihedsfonden*